

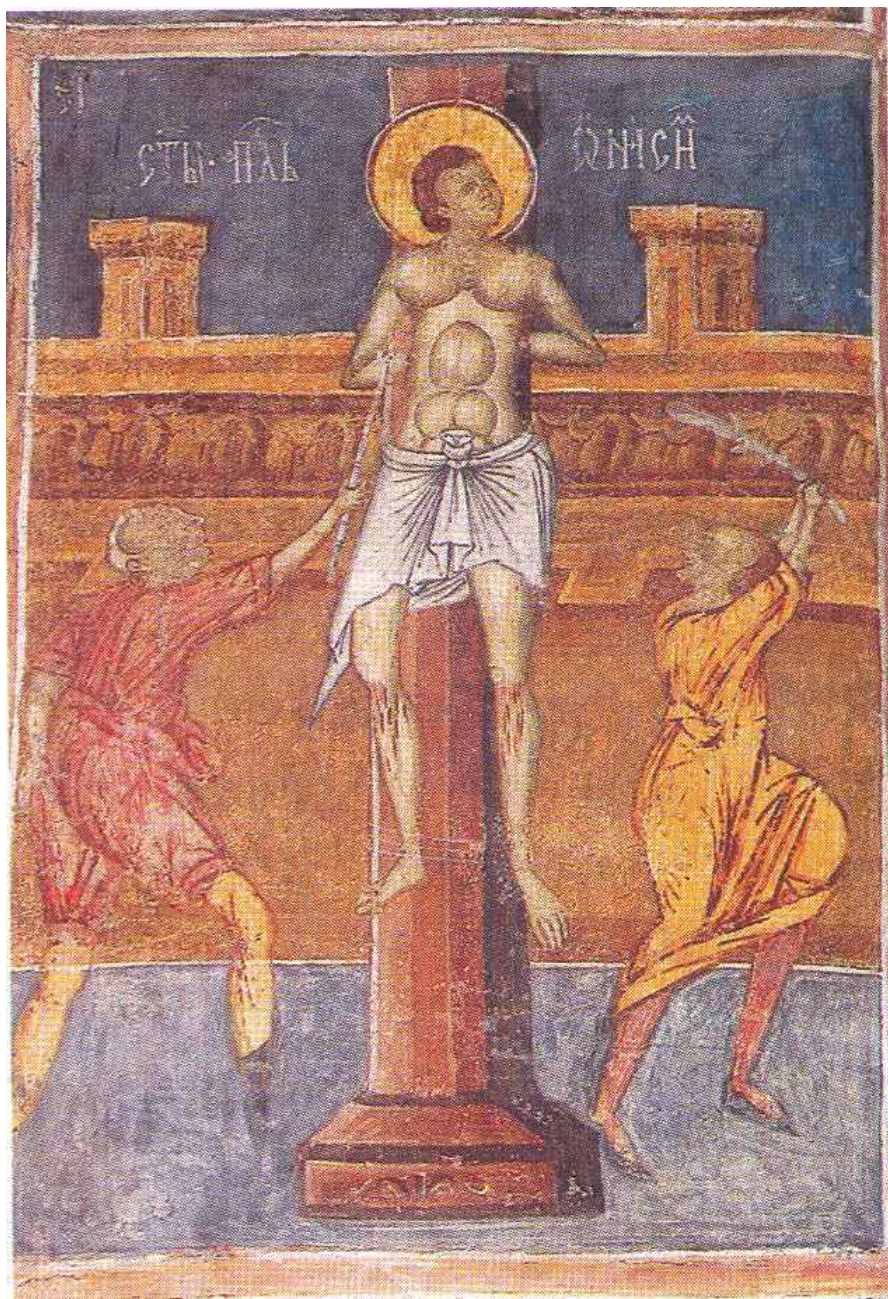
Ο Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης ο Τραπεζούντιος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στο Ασπρόκαστρο στις 12 Ιουνίου 1492

Ο Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης καταγόταν από την Τραπεζούντα του Πόντου και ήταν έμπορος. Κάποτε φόρτωσε σ' ένα καράβι πολλήπραμάτεια για να εμπορευθεί σ' άλλες πόλεις του Εύξεινου Πόντου. Ο λατίνος καπετάνιος βλέποντας τον συνειδητό Χριστιανό, να προσεύχεται, δηλαδή, να νηστεύει, να κάνει ελεημοσύνες, άρχισε να τον ενοχλεί για θέματα πίστεως. Σ' όλο το ταξίδι φιλονικούσαν. Ο Άγιος γνώριζε την Αγία Γραφή, ήταν καταρτισμένος σε θέματα της Εκκλησίας και αποστόμωνε τον καπετάνιο με αποτέλεσμα εκείνος να τον φθονήσει. Κάποια μέρα άραξαν στο Ασπρόκαστρο, πόλη του Εύξεινου Πόντου, αρχαία ελληνική αποικία με το όνομα Τύρα, νότια της Οδησσού, κοντά στις εκβολές του ποταμού Δνείστερου.

Το μαρτύριο του Αγίου Ιωάννη του Νέου. Τοιχογραφία στο καθολικό της Μονής Αγίου Γρηγορίου Σουτσεάβα.

Βρισκόταν στην κυριαρχία των Τούρκων από το 1484 μέχρι το 1812.

Πήγε λοιπόν ο καπετάνιος στον πασά και του είπε πως στο καράβι μου είναι ένας χριστιανός από την Τραπεζούντα, που αποφάσισε να γίνει μουσουλμάνος και ορκίστηκε μάλιστα. Αν καταφέρεις να τον κερδίσεις θα είναι πολύ σημαντικό για σένα διότι είναι πολύ προικισμένος άνθρωπος και από τους πρώτους της Τραπεζούντας. Αμέσως τότε ο πασάς διέταξε να τον φέρουν μπροστά του. Άκουσα, του λέει, πως αποφάσισες να έλθεις στην πίστη μας, έλα λοιπόν στη λαμπρή και δοξασμένη θρησκεία μας και έχεις ν' απολαύσεις τιμές, αξιώματα και πλούτη.

Ο Άγιος μόλις τ' άκουσε σήκωσε τα χέρια του και τα μάτια του στον ουρανό και

είπε με δυνατή φωνή : μη γένοιτο, Κύριέ μου, να σ' αρνηθώ ποτέ, εγώ Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θέλω ν αποθάνω. Ούτε τα πλούτη σας θέλω, ούτε Τούρκος γίνομαι αλλά πιστεύω στον Κύριό μου Ιησού Χριστό, τον αληθινό Θεό. Ο πασάς θύμωσε και άρχισε να βλαστημάει τον Χριστό και για να τον φοβίσει έφερε μπροστά του όλα τα βασανιστήρια όργανα. Τα βλέπεις, του λέει, αν δεν έλθεις στην θρησκεία μας θα σε βασανίσω και θα πεθάνεις με φρικτό θάνατο. Ο Άγιος ομολόγησε για δεύτερη φορά τον Χριστό, οπότε άρχισαν να τον δέρνουν αλύπητα με χοντρά ραβδιά με ρόζους, τόσο που οι σάρκες του πετιούνταν κομμάτια και ο τόπος κοκκίνιζε από το αίμα του. Ο Άγιος μάρτυρας υπέμενε με γενναιότητα το μαρτύριο και ευχαριστούσε τον Θεό γιατί αξιωνόταν να πάσχει για χάρη Του. Κατόπιν τον έκλεισαν στη φυλακή. Την άλλη μέρα οδηγήθηκε πάλι στον πασά. Το πρόσωπό του ήταν λαμπρό και χαρούμενο τόσο που ο πασάς απορούσε. Βλέπεις, του λέει, λίγο έλειψε να χάσεις τη ζωή σου, μη στεναχωριέσαι θεραπεύεσαι όμως, αν μ' ακούσεις βέβαια. Εμένα, του απάντησε ο Άγιος, δεν μ' ενδιαφέρει το φθαρτό μου σώμα, άλλο πράγμα μ' ενδιαφέρει, πώς θα υπομείνω με τη δύναμη του Χριστού μου όλα τα βασανιστήρια μέχρι τέλους. Ο υπομείνας εις τέλος σωθήσεται, λέει ο Χριστός. Αν επινόησες τίποτε καινούργια βάσανα κάνε μου, γιατί εκείνα που μου έκανες δεν μου φάνηκαν τίποτα. Ο τύραννος θύμωσε και διέταξε να τον δείρουν πάλι. Τόσο τον έδειραν, ώστε έπεσαν οι σάρκες του και φάνηκαν τα εντόσθιά του. Ακόμα κι οι παριστάμενοι Τούρκοι αγανάκτησαν για τη μεγάλη σκληρότητα του πασά. Εκείνος όμως αντί να καμφθεί διέταξε να τον δέσουν στην ουρά ενός άγριου αλόγου και να τον σέρνουν σ' όλο το κάστρο. Περνώντας από τις γειτονιές των Εβραίων βγήκαν έξω εκείνοι και τον χτυπούσαν και του πετούσαν ό, τι έβρισκαν. Τελικά ένας από τους Εβραίους αρπάζοντας ένα σπαθί του έκοψε την κεφαλή.

Τότε ένας στρατιώτης έλυσε το Άγιο λείψανο από το άλογο και το άφησε εκεί που τον θανάτωσαν. Κανένας χριστιανός δεν τολμούσε να πλησιάσει να τον πάρει για ταφή. Τη νύχτα στήλη φωτός απ' τον ουρανό κατέβαινε στον μάρτυρα, γύρω φαίνονταν πολλές λαμπάδες αναμμένες και τρεις λευκοφόροι άνδρες έψαλλαν ύμνους. Κάποιος Εβραίος που κατοικούσε εκεί νομίζοντας πως πήγαν οι ιερείς των χριστιανών για να τον θάψουν άρπαξε το τόξο του και ετοιμάστηκε να τους τοξεύσει. Τότε το ένα του χέρι κόλλησε στο τόξο, το άλλος στο βέλος και έμεινε εκεί δεμένος μέχρι το πρωί. Όταν το έμαθε ο πασάς φοβήθηκε και έδωσε άδεια να ταφεί. Πήγαν οι Χριστιανοί και το ενταφίασαν με πολλή ευλάβεια. Μετά από λίγες μέρες ο καπετάνιος που τον συκοφάντησε μετάνιωσε και πήγε τη νύχτα με ανθρώπους του κρυφά να πάρει το Άγιο λείψανο. Οπότε ο Άγιος εμφανίστηκε στον εφημέριο του ναού και του λέει : σήκω γρήγορα και πήγαινε στην εκκλησία γιατί ήρθαν να με κλέψουν. Αμέσως ο ιερέας μαζί με άλλους χριστιανούς έτρεξαν και έδιωξαν τον καπετάνιο. Το δε Άγιο λείψανο το τοποθέτησαν μέσα στο Άγιο Βήμα του ναού, πλησίον της αγίας Τραπέζης και έμεινε εκεί εβδομήντα χρόνους

κάνοντας διάφορα θαύματα. Αργότερα μεταφέρθηκε στην πόλη Σιοτζάβα της Ρουμανίας, στον ναό της Μητροπόλεως, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα και είναι μετά την Αγ. Παρασκευή την Επιβατηνή ο περισσότερο τιμώμενος Άγιος στη Ρουμανία..